

## Drama in de polder

Onlangs een klein drama meegemaakt, vlakbij mijn huis, in een van de polders van ons mooie Groene Hart. Een grote reiger vloog laag over het weiland, met iets groots in zijn snavel, en drie, vier gillende grutto's achter 'm aan. De grutto's waren duidelijk woedend, maar ze konden de reiger niet bijhouden en moesten 'm laten gaan. Ongetwijfeld had die ellendige grote reiger een klein grutto-jong uit een weidenest geroofd. De natuur is hard.

Ook in mijn tuin voltrok zich deze week een klein drama. Had ik eindelijk weer eens vrolijke ijsbloemen op de kop getikt en in mijn zonnige perkje geplant, zag ik er op een regenachtige ochtend vier dikke slakken op zitten! Slakken! Ze zien er best lief uit, maar het zijn ongelooflijke veelvraten. En deze jongens zaten zich flink tegoed te doen aan mijn nog kleine plantjes, die waren al behoorlijk kaal. *No mercy*, dacht ik meteen.

Genadeloos heb ik er slakkenkorrels op gegooid. Een buitengewoon effectief wapen tegen de uitvreter. Nog dezelfde avond kon ik tien slakkenlijkjes afvoeren. En de volgende dag lagen er weer tientallen dooie slakken rond de ijsbloemen. Ik heb een ware slachting aangericht... maar ik denk maar zo: de natuur is hard. Ik soms ook.

Dit was immers een massale aanval van vraatzuchtige slakken op tere ijsbloemetjes. Slakken genoeg (te veel!) in de wereld, ijsbloemen te weinig. Voor die arme grutto's kon ik niks doen, maar in mijn tuin kan ik de zwakste partij te hulp schieten. Er is nog iets van de plantjes over, ik hoop dat ze zich nog kunnen herstellen. Want de natuur is hard, maar ook sterk!

*Schoonhoven, mei 2008.*

*Lucy Beker*

*[www.bekertekstenredactie.nl](http://www.bekertekstenredactie.nl)*